

Sygn. akt II PK 303/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa S. S.
przeciwko P. S.A. w W.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 września 2016 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 28 kwietnia 2015 r., sygn. akt XXI Pa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 28 kwietnia 2015 r., XXI Pa (...) Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację S. S. (powód), wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w W. z 15 lipca 2014 r., VIII P (...), oddalającego powództwo powoda o zasądzenie odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę zawartej na czas usprawiedliwionej nieobecności innego pracownika oraz obciążył powoda kosztami postępowania.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód, zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance wystąpienia w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz potrzebie wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W niniejszej sprawie wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance występowania istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) oraz potrzebie wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do przesłanki wystąpienia w sprawie istotnego zagadnienia prawnego stwierdzić należy, że dla jej spełnienia konieczne byłoby sformułowanie problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni.

W przedmiotowej sprawie powód we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie sformułował wyodrębnionego zagadnienia prawnego, ani też nie przedstawił jego uzasadnienia świadczącego o publicznoprawnej potrzebie jego rozpoznania. W tej sytuacji samego zagadnienia prawnego oraz konieczności jego rozpoznania należałoby poszukiwać w innych elementach konstrukcyjnych skargi kasacyjnej, co jednak nie jest zadaniem Sądu Najwyższego na etapie badania dopuszczalności przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Odnosząc się następnie do potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów powszechnych Sąd Najwyższy zaznacza, że obowiązkiem skarżącego jest wykazanie, że: 1) określony przepis prawa budzi poważne wątpliwość, a także sprecyzowanie na czym te wątpliwości polegają, 2) nie doczekał się wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które to orzecznictwo należy przytoczyć (postanowienia Sądu Najwyższego: z 13 grudnia

2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009 nr 2-4, poz. 43; z 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, LEX nr 494133). Prezentowana przez powoda w skardze kasacyjnej potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów powszechnych nie spełnia tych kryteriów, gdyż powód nie wskazał wyraźnie wykładni jakich przepisów się domaga, ani też nie wykazał, iż są one wykładane niejednolicie.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.